

Jøssa Jutas. Screfat i Vesteras, tisdag(ag)en nest epter sundagen reminiscere, arom epter Gudz birdh tusanda fyrahundrada oppa¹⁾) thet nytandha.

På frånsidan: Ingelstom. Pa Raby i Tørretwnæ sokn.

Sigillen: N. 1. Se N. 1861,1; N. 2 saknas; N. 3. En bjelke med omskr.: s. ESK.....; N. 4. Belagt bjelke med omskr.: s. JØSSE NIL...

2604.

1419 d. 19 Mars.

»Somarsættræ».

Sven Jonsson stadfäster sin och sin moders gäfva af en gård i Bohult till Nydala kloster.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

In nomine patris etc. Jak Swen Jonsson vppa min likama wanskelenken alt liko wel til min siæl helbrighe, tha thenkker jak vppa min siæl først meth thy ath jak war siv ara gamal, tha dødhe min fadhor, ok jak ok min modher gafwum min fædernies gardh i Bodhulte fore hans ok mina ok allars wara vinæs ok frændas siæl, ok thet hafdhø førra at ok stodhe til arfs; ok jak meth beradhno modhe kennis mik hafwa stadfest thenne sammo siælarøgkt. For then samo skyld forbiudher jak badhe wine, frænder, arfwa ok alla vnder Guz høghasto hæfndh at hindra ælla qwæliæ aboth Jonis, then værdogha fadhoren, ællas nokor af thøm Guz thianismannom(!) i Nydala kloster tillhørir. Scriptum Somarsættræ, anno Domini m°cd°xix°, dominica proxima ante annunciaciōnem beate virginis gloriose, proprio sub sigillo.

På frånsidan: Bodhulta.

Sigillet saknas.

2605.

1419 d. 26 Mars.

Vadstena kloster.

Vadstena kloster uppläter åt riddaren Axel Petersson och hans husfru Ingeborg Ivarsdotter på lifstid ön Aspö i Helgesta socken.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Wi syster Bænctæ, abbadissa, brodher Gerwin, confessor generalis, oc badhen conwenten, systre ok brødhre, i warfrw oc sancte Birgittæ clostre i Watzstenom, kænnomps wi meth thætta wart opet breff oss hafwa meth samthykkiæ oc godhwiliæ vnt oc latit ærlikom manne herra Axel Pædhersson riddara oc hans husfrw, frw Ingeborghe Ywarsdotter ena øø, som oss oc waro clostre tilhøre oc heter Aspø, liggiande i Hælgasta sokn i Sudhermannalande, i swa mattæ, at the sculu hænne hafwa oc bruka til therra eghit gaghn oc nyttæ i sina liiffdagha hwart æpter thet andra oc gifwa aff hænne arlikit landgæld, som ær en swensk march pæningga, oc genast æpter therra dødh scal hon atergaa vnder clostret oc abbadissona oc clostersins syslomanz skipan, wtan alt hinder oc gensæghn bæggias therra arfwa. Til

¹⁾ Upprepadt genom felskrifning.

hwilkins mere wisso oc stadhughet lætom wi wart conventz incighle hængia for thetta breff. Datum in monasterio nostro Watzstenensi, anno Domini millesimo quadringentesimo decimo nono, dominica medie quadragesime, in qua cantatur letare etc.

På frånsidan: Aspøø vthlatith legho.

Sigillet: Klostrets med omskr.: s. CONVENTVS SORORUM ET FRATRUM DE WASTHENA.

2606.

1419 d. 27 Mars.

Wordingborg.

Drottning Filippa till påven Martinus V med begäran att birgittin-orden måtte blifva bibeckalen vid sina privilegier, med tacksägelse för gäfva af en Agnus Dei och med översändande af några d. h. Birgittas reliker.

Afskr. i Codex 6 (Benz.) i Upsala Univ:s bibl. fol. 74—74 v.

Deuotissima mei recommendacione cum humillima mei submissione ad oscula pedum beatorum. Beatissime pater. Quamquam ego ancillarum vestrarum humillima propriae sexus recognoscens fragilitatem pudicis incessibus sanctitatem vestram aggreditur deprecandam, cum virili tamen confidencia loquar tanto domino meo super desiderio mee anime peccatricis. Hinc est, beatissime pater, quoniam non sine maximis suspiriis didiceram monasteria sanctissime patronae mee beate Birgitte de Watzsteno, ordinis sancti Saluatoris, ad quorum felicem conseruacionem et profectum languido semper anhelo amore fore suis indulgiis priuata per quandam generalem reuocacionem indulgiarum factam inter regulas cancellarie vestre prochdolor sanctitatis, ex qua quidem reuocacione subuersum est cor meum in memetipsa et amaritudine plena tanto amarius desolacionem dictorum monasteriorum et tocius ordinis defleo incessanter quanto plenius recognosco me ibidem viam veritatis elegisse et maximum anime mee refrigerium habuisse, nec solum propter me miseram, que non promittor remota visitare loca sanctorum, hunc casum deploro miserie, verum eciam propter prefata monasteria diuinitus instituta et talibus indulgiis dotata, que per ablacionem earundem putrescant forsitan uel arescant, neque minus propter populum michi in hiis occiduis partibus et extreme religionis finibus subiectum, qui in assecucione dictarum indulgiarum domino Deo alias lucrificatus et mirifice consecratus per ipsarum forsan ablacionem aut diminucionem tamquam canes ad vomitum et sues ad volutabra luti vna mecum faciliter recidiuet, sed quis medebitur mei(!) beatissime pater, vel illorum nisi sanctitas vestra, que percussit, ipsa est eciam, que sola restituere potest tantis wlneribus pristinam sanitatem. Idcirco ego vestris beatis pedibus humillime prouoluta preces affectuosissimas vestre porrigo sanctitati, quatenus ipsa dignetur ob Ihesu Christi reuerenciam prefata monasteria ac totum ordinem per eum vt premittitur institutum et dotatum habere sic fauorabiliter recomissa vt omnia sua pristina priuilegia, libertates et indulgencias diuinitus et a sede apostolica sibi alias indultas latores presencium michi reportent per eandem sanctitatem vestram de nouo concessas et misericorditer confirmatas cum optata expedicione omnium aliorum negociorum, que habent ex parte ordinis in commissis, et si huiusmodi graciam non meruero intuitu mee deuote instancie, saltem, beatissime pater, ipsam ideo merear quod sum sanctitatis vestre nobilissimi et di-